

А баба Яга- проти!

Посланий leopin - 30/04/2010 17:23

Як відомо, в казках баба Яга воює проти героїв, які шукають правду, справедливість, відстоюють добро. Сьогодні ми переконаємося, що сучасна баба Яга в політиці воює не проти окремих людей, політиків чи політичних сил, а взялася за свідомість і духовність всього суспільства, народу України, насамперед, українців, закриваючи очі собі і всім нам на порушення Конституції України і законів, роблячи останні звичною справою через правові фокуси, воюючи в такий спосіб проти Конституції і права, які б мали захищати всіх нас від свавілля і «безпредела». І ми залишаємося беззахисними і підготовленими до спокійного сприйняття чергових правових фокусів з боку нинішньої влади, починаючи, як не прикро, з гаранта Конституції України, який стає навіть заспівувачем плюралізму думок в прочитанні основного і всіх законів України.

Ми вже стали забувати, що на останніх виборах був обраний лише Президент і не більшістю населення України, а 48-мю з гаком відсотками від тих, хто прийшов на вибори, або десь 30-тма з гаком відсотками від тих, хто має право голосу. І ті, хто намагається видати започатковані В.Януковичем дії по формуванню влади, укладанню угод з порушенням Конституції і права як волю більшості населення України, вводять, м'яко кажучи, нас в оману, користуючись низькою правовою освітою більшості населення, тим, що мало хто читає Конституцію і закони, навіть, серед журналістів, не кажучи вже про пересічних громадян.

Тому не дивно, що всього через 50 днів ми вже не пам'ятаємо, що коаліція в парламенті і відповідно Уряд є нелегітимними, бо створені з порушеннями норм Конституції і маємо два рішення Конституційного суду (вересень 2008-коаліція тільки із фракцій, квітень 2010-із фракцій і окремих депутатів), обоє треба виконувати, бо не підлягають оскарженню. Президент же і влада виконують те рішення, яке їх влаштовує, бо самі не хочуть прочитати відповідну статтю Конституції і нам закривають на неї очі. Як не дивно, не нагадує нам про це вже і багатошерстна, нещодавно узаконена коаліцією опозиція, не кличе нас захищати право і Конституцію, а утонула в суперечках, хто ж є опозицією, і встрявши в сутички із владою, яку хоче переграти уже майже фізично без нашої допомоги і без допомоги права і Конституції. Зокрема, суспільство примусили забути, що в Конституційному суді на розгляді ще є подання народних депутатів від БЮТ щодо відповідності Конституції змін до закону про регламент, за якими створена коаліція і Уряд, і що будемо мати ще одне рішення суду, якщо тільки Ю.Тимошенко і БЮТ не відкличуть подання чи не забудуть про останнє, зваживши, що проти лому і байдужості суспільства нема прийому.

Недавні баталії у Верховній раді під час ратифікації антиконституційної угоди про продовження терміну перебування Чорноморського флоту, дим і яйця, розбиті носи і пошматований одяг народних депутатів, знову ж при відсутності уваги, зрозуміло, з боку коаліції і влади (їхні аргументи: благодійники із дружньої регіоналам «Єдиної Росії», Д.Медведев махнув рукою і РФ, бачте, пішла владі назустріч Віктору Федоровичу-а Ви, опозиція, невдячні, провокуєте народ...) і, незрозуміло, з боку опозиції (аргументи для влади, а не для суспільства: не пустимо, флоту-геть, російський чобіт топче, емоції, емоції-розбиті носи...) до чергового правового фокусу з порушенням Конституції і мовчанням правових інститутів ще раз переконали, що все це надовго і фокуси ще будуть. Адже в тому диму емоцій люди так і не зрозуміли, чому народні депутати воюють між собою і за ким правда і право, на чиєму боці Конституція України і чи варто захищати останню. Та ще Микола Янович, вийшовши із диму у Верховній раді, переконував, що ані шашки, ані яйця, ані бійки не зупинять владу в її благодійництві з правовими фокусами, бо за владою, бачте, воля більшості населення, хоч, як ми вже згадали, такої більшості на виборах не отримав і В.Янукович, за яким, правда, «Єдина Росія» і Москва. Не дивно, що в своєму зверненні до народу, Віктор Федорович також звинувачує опозицію в небажанні отримувати дешевий газ і дружбу з РФ, не згадуючи про ціну таких інвестицій, про порушення Конституції.

Тому Президент і влада не забарилися з черговими правовими фокусами. Не встиг розвіятися дим у Верховній раді, не встигли народні депутати залікувати носи і витерти сліди розбитих яєць, як Віктор Федорович у Стразбурзі каже ще одне «проти»: «ми вважаємо», бачте, що

голодомор в Україні не був геноцидом українського народу...

І це незважаючи на те, що є закон України про визнання голодомору геноцидом, є звернення попередньої влади до парламентів багатьох країн і навіть в ООН про підтримку визнання голодомору геноцидом, коли, нарешті, є вже рішення парламентів багатьох країн про визнання голодомору в Україні геноцидом українського народу, зокрема, наших сусідів, Польщі, коли є правові акти, які мав би поважати Президент України, а не казати «проти» та ще в дусі Миколи 11, «ми». Хто ж ті «МИ», що як баба Яга проти під аплодисменти європейських парламентарів, які сьогодні не розуміють чи закривають очі на оті правові фокуси в Україні, знаходячись під враженням перезавантаження відносин з РФ і приходом до влади в Україні друзів «Єдиної Росії», забуваючи, що хвороба правових антиконституційних фокусів, яку сіє в Україні команда В.Януковича, заражаючи суспільство, може стати епідемією і перейти кордони Європи?! Оті «ми» перед тим, як радити Віктору Федоровичу робити такі заяви на угоду друзів із «Єдиної Росії», відпрацьовуючи інвестиції, мали б, бодай, перечитати в «Радянському енциклопедійному словнику» визначення геноциду: «один із важких злочинів проти людства, знищення, навмисне створення умов життя, розрахованих на повне або часткове фізичне знищення груп населення». Слава богу, через навмисне створення отих умов, голодомор відбулося не повне знищення українського народу, а всього декілька, 8-10 мільйонів із 40 з гаком (хіба ж то-геноцид?!!!!), що підтверджують чисельні докази, які є і в ПАРЄ і які не хочуть сприймати команда В.Януковича і друзі із «Єдиної Росії». Чи нагадають про це В.Януковичу і Уряду народні депутати чи перепишуть ще один закон, закон про визнання голодомору в Україні геноцидом?! І як довго чекати останнього?! Судячи із усього, недовго.

Здається, хвороба баби Яги, яка проти шанування і виконання Конституції України і законів заради владної доцільності, вже гуляє серед нас. А вже коли влада виконає свої обіцянки про соціальні стандарти і, бодай, на декілька гривень збільшить розміри пенсій і мінімальної заробітної плати, то ми дійсно отримаємо епідемію забудькуватості і сприйняття правового «беспредела» як норми нашого суспільного життя, де буде «духовна автономія» регіонів і кожного із нас і де забудуть відоме із Біблії «не хлібом єдиним живе людина». Біда, що і лікувати нас буде нікому від такої хвороби, бо бабою Ягою, яка забуває про Конституцію і право і необхідність, насамперед, відстоювати останнє і кликати до цього нас, народ, а не воювати з шашками і яйцями і тішитися з того чи смакувати таке разом із журналістами ЗМІ, здається, забуває і опозиція, думаючи знову ж лише про свої політичні дивіденти перед черговими виборами. НЕ вилікують і ЗМІ, які ніяк не хочуть чи їм не дають сьогодні стати четвертою владою, яка б відкривала нам очі на всі прошуки баби Яги, де б не була остання, в коаліції, при владі, в опозиції чи серед нас, в нас самих.

То невже на нас чекає така доля з такими владою і опозицією, з такими з ЗМІ, які кажуть, що все це надовго, якщо, не назавжди, з контрольованими на взірєць РФ демократією і свободою слова?! Чи, може, прокинемося, насамперед, українці, ті, хто складає 78% населення, ті, хто не забув, що вони «козацького роду», і нагадаємо всім, кому слід, що ми не бажаємо отієї хвороби баби Яги, нагадаємо про Конституцію України і необхідність її шанування і виконання без рішень Конституційного суду, бо ж всі ми разом з Президентом вміємо читати. Та нагадаємо, що носієм влади є народ, а не «більшість» із 30% населення, яка проголосувала за В.Януковича, і не коаліція у Верховній раді, народні депутати в якій, насамперед, литвинівці, комуністи, переймаються сьогодні одним, захистом мандату і збереженням себе в стінах парламенту, бодай, до 2012 року, про що неодноразово і відверто, цинічно казав сам В.Литвин...

Бо ж для чого були тоді рік 1991-ий і проголошення незалежності України, рік 2004-ий і справа та ідеї Майдану, наші, а не Ющенко і «помаранчевих»? Чи ж згадаємо, якими ми були в той час, та спробуємо підняти голос проти баби Яги, проти бабiniх «проти» Конституції і права, «проти» людей, які все ж «не хлібом єдиним живуть»?!

=====